

L'Elisabeth i el diari màgic

Hi havia una vegada una noia que es deia Elisabeth que vivia a Catalunya, just a Barcelona. Era una nena que vivia en un lloc humil, anava a l'escola i tenia molts amics. Vivia amb la seva família: el seu pare, la seva mare i el seu germà petit que es deia Arnau.

Un dia mentre tornava de l'escola amb el seus amics es van trobar un diari, però no li van fer cas. Abans de creuar el carrer un nen del grup es va girar, va agafar-lo i tot el grup va desaparèixer. Van veure uns nens i els van preguntar:

- Què feu aquí? Qui sou?
- Som uns nens que també vam agafar el diari.
- Però... on estem?
- Dins del diari.

Només es veia un bosc ple de vegetació.

- I... com sortim?
- Guanyant.
- Com que guanyant?

Es va escoltar algú amb un megàfon, però no es veia, era com si el diari parlés.

- Qui arribi primer a l'altre punta del bosc guanya. Això sí, tindreu molts obstacles i us donarem un mapa.

Van iniciar la cursa i van començar a investigar. Es van topar amb una taula de fusta que travessava un riu ple de cocodrils, però van passar amb facilitat. L'altre equip anava molt avançat, estaven desesperats. Estaven tan desesperats que li feien bronca al nen que va agafar aquell diari. Quan van arribar al final, es trobaven els dos equips empatats, els van dir que qui agafés primer la corona sortiria d'aquell diari. Llavors tots dos equips es van posar a córrer. Portaven la meitat del camí i estaven molt cansats, però van seguir i a l'últim tros del camí estava l'Elisabeth i un nen de l'altre equip, perquè els altres estaven a terra, hi eren molt cansats. L'Elisabeth va poder agafar la corona i va cridar:

- La tenim!! Tenim la corona!!

Els de l'altre equip es van posar a plorar:

- Hem perdut una altra vegada!! Portem quatre mesos sense veure les nostres famílies i no sortirem mai!!

L'Elisabeth es va posar trista a l'escoltar les paraules d'aquell noi. Va anar a parlar amb ell i li va dir, xiuxiuejant a l'oïda, unes paraules i el noi va acceptar. El noi s'ho va dir als seus amics i van afirmar amb el cap.

Va venir un home i els va dir:

- Es hora d'anar-se'n.

Es va obrir un portal blanc que els portava a la vida real. Quan anaven a entrar, van agafar els altres nois de la mà i els van ficar dins del portal. Van sortir els dos grups junts.

I van començar a riure...